

BIOGRAFI AXEL SKOUBY 1901-88

LBR: Hans Karl Axel Skouby blev født den 27. august 1901 i landsbyen Idestrup ved Sdr. Vedby på Falster. Faderen var skomager og spillede selv lidt violin. Fra omkring 10-års alderen fik Axel violinundervisning hos en lokal landmand.

I 1914 flyttede familien til Nykøbing Falster, hvor Axel Skouby blev indskrevet hos en spillelærer Melchiorsen (hvis søn var musiker i København). Modtog også timer på ventilbasun, hvilket instrument han skulle traktere i et afholdsorkester, og fik tillige lært at spille tenorhorn.

Kom desuden i lære som maler - men spillede samtidig til en del baller og høstfester i omegnen. På dette tidspunkt var antallet af engagementer tiltagende, hvorfor han den 1. januar 1919 meldte sig ind i Dansk Musiker Forening og dermed var at regne som professionel.

Herefter beretter Axel Skouby selv:

Jeg havde nu været udlært maler i nogle år, men musikengagementerne var der ikke længere mange af og jeg kunne dårligt ernære mig som musiker. Men så var det, at en dame (som syede sammen med min mor) havde en kusine i Berlin - og hende ville hun gerne besøge. Imidlertid havde hun dårlig hofte og var ikke i stand til at rejse alene. Derfor blev jeg spurgt, om jeg ville ledsage hende på rejsen, hvis hun betalte billetten. For at jeg kunne rejse til Tyskland, skulle jeg bruge et visum. Det skaffede damens kusine i Berlin, som kendte en musiklærer dernede, John Petersen, der antog mig på sit konservatorium.

Det var i 1922, vi rejste - men jeg blev altså hængende i Berlin; fik violinundervisning i 2½ år af John Petersen - sidenhen en vinter af en professor Marka (Markäes), men holdt helt op med undervisning ved udgangen af 1924.

LBR: John Petersen (f. 21.12.1860 Hamburg, d. 01.01.1939 Berlin), tysk violinist, komponist og pædagog. Åbnede sit eget 'Akademie für Musik/Konservatorium John Petersen', Nürnberger Strasse 24A, Berlin. Det antages, at Skouby fra 1922 til 1924 ernærede sig delvis som assistent på løse orkesterbestillinger, delvis som assistent (undervisning) ved John Petersens konservatorium, begge dele på violin.

På et tidspunkt i 1924 blev jeg professionel fuldtidsmusiker i Berlin. Mit første engagement var med en pianist (Fred) Peltzer fra Köln. Han manglede en violinist og havde fået job i en varieté i Jägerstrasse ved navn 'Eulenspiegel' - indehaveren hed fru Fechner.

Vi fik desuden en trommeslager med, som hed Thilke - tidligere cigarhandler i Schöneberg.

I sommeren 1925 kom jeg første gang til byen Binz på Rügen (syd for Sassnitz - et afholdt sommerferie- og kursted, hvor også mere berømte orkestre spillede - f.eks. i 1930 Bernhard Etté med bl.a. Berthel Skjoldborg og Teddy Kline). Pianisten ved navn Marché holdt op og vi fik Fred Peltzer med i stedet. Han havde spillet i 'Die Weisse Maus' (Berlins mest dekadente, udæskende, grænseoverskridende, eksorbitante og hedonistiske nattesæde med plads til bare 98 uhæmmede, og derfor maskerede, gæster. Det lå i Friedrichstrasse og eksisterede kun 1919-23, men er forsøgt genoplivet flere gange her omkring 100 år senere). Og der kom en ny trommeslager, Riemer. Vores gage var 12 Mark hver om dagen. Besætningen var klaver, banjo, trommer og mig selv på violin. Som jeg husker det, havde vi den sommer en gæstekapelmester, en sort franskmand (sic), Vance Lowry, der spillede banjo og Eb-alt.

Vance Lowry 1917, Mayol Orchestra, Paris

Vance Lowry 1916, London

Lowry, "Valencia". København, program 1937

Vance Lowry. Født 18.11.1888, Emporia, Kansas, USA. Saxofonist, pianist, komponist, sanger, banjoist, Clef Club medlem samt juggler (balanceartist). Hele familien var artister, og VL optrådte offentligt som banjospiller allerede i 7-års alderen. Kom til London i 1914 for at spille med Louis Mitchell's Southern Symphony Quintette (Mitchell, Lowry, Palmer Jones, Jesse Hope og William Riley) og igen i 1916 for at indspille med Dan Kildare i Ciro's Club Coon Orchestra. I 1917 fik han tillægsvisum i sit pas således, at han kunne rejse fra London til Paris for at spille med Louis Mitchell's Seven Spades på "Alhambra Theater". I 1919 var han med Mitchell's Jazz Kings på "Casino de Paris". I 1921 optrådte han i Paris på "Bar Gaya" sammen med den franske jazz komponist og pianist Jean Wiener. Har efter sigende også arbejdet sammen med Maurice Chevalier og Tino Rossi. Under The Great War søgte han under flybombardement af Paris tilflugt i metroen sammen med en større borgerflok. Afværgede panikudbrud ved at spille på sin banjo, hvorved metroen blev omdannet til et forhåbningsfuldt syngende menneskehav! For september 1937 afbildet i "Valencia"s program - som artist. Hvilket forklarer, hvorfor han ikke indgår i EWs opregning af udenlandske jazzmusikeres Danmarks-besøg. I 1939 havde han engagement i Zürich, Schweiz. Rejste hjem ved krigsudbruddet 1940 (med skib Lissabon-New Jersey) og ankom til Emporia 1941. Død (voldeligt) 06.06.1948, Kansas City, Missouri.

De efterfølgende fire sommersæsoner (1926-29) var jeg engageret på 'Kurhaus' i Binz. Vinteren 1925 var vi bl.a. på 'Chat Noir' i Berlin, hvor bandet - som følge af et ubetalt tilgodehavende - forlod etablissementet. Derefter tror jeg, at næste engagement var 'Kroll Oper'. I kælderens dér, spillede en polak ved navn José Melzak; det var med ham, at jeg i 1928 var i Binz.

LBR: Melzak indspillede plader under eget navn i årene 1924-26 i Berlin, og den amerikanske trompetist Wilbur Kurz skulle, ifølge eget udsagn, have medvirket hos Melzak. Josef 'José' Melzak havde i nogle år en ikke ubetydelig karriere, læs nærmere her <https://grammophon-platten.de/page.php?482>

Gennem 1926 havde jeg engagement mange forskellige steder - når et orkester manglede en violin eller en trompet. Jeg var så småt begyndt også at spille trompet igen og for at genopfriske teknikken fik jeg timer hos den amerikanske (sic) trompetist Arthur Briggs, der opholdt sig i Berlin en lang periode. Det var dengang altid godt, hvis en musiker kunne spille mere end ét instrument. Omkring 1926 spillede jeg på en café i Steglitz (*Berlin bydel*), der hed 'Rosen-Diele' og i Friedenau (*Berlin bydel*) på 'Café Würtz' (*formentlig 'Café Woerz'*).

Trompetisten James Arthur Briggs, født St. Georges, Grenada (ø nord for Venezuela – britisk statsborger) den 9. april 1899 eller 1901. Detaljer om Briggs opvækst/uddannelse er et virvar af modstridende oplysninger, men læs f.eks. <https://muse.jhu.edu/pub/34/article/397646>. Briggs uddannelse nåede et virtuost niveau. Rejste til Europa juni 1919 med Will Marion Cook's Southern Syncopated Orchestra, og tilbragte - som en af de teknisk bedste trompetister - det meste af sit musikerliv i Europa, hovedsageligt Frankrig, hvor han blev professor i 1964 ved Culturel Centres Saint Gratien, Chantilly. Briggs' Savoy Syncopators påbegyndte engagement hos 'Barberina', Palais des Westens, Hardenbergstrasse, Berlin, den 1. oktober 1926 og han forlod byen igen ultimo november 1927 (hvilket passer nøje med Skoubys erindring). Død 15. juli 1991 i Paris. Skouby kunne ikke have valgt en bedre lærer, og han fik det helt rigtige rygstød til sin senere rolle som 1. trompetist hos Erik Tuxen.

Arthur Briggs and his Savoy Syncopators oktober 1926 hos 'Barberina', Berlin – alle sidemen er hvide; dengang ret usædvanligt.

Skoubys Kopenhagen Band (engagement/lokation ukendt) . . . resten af musikerne er dog ikke københavnere. Påskrevet fotoets bagside: "Berlin 5-12-26. Zum freundlichen erinnerung, Vilmos Singer". Vilmos Singer (ungarerer) er pianisten. Han spillede senere i København med Wilbur Kurtz' International Band i 'Valencia' 1-31. maj 1929. Kurtz: "Singer created fantastic jazz piano solos . . ." Vilmos Singer arbejdede i forskellige konstellationer en del sammen med tyskerne Hans Henke, violin/klarinet/sopran/tenorsax, og Charles Kraatz, trommer - men hvorvidt disse er de andre to musikere på ovenstående foto vides ikke.

Publicity billede taget i Friedrichstrasse, Berlin, i marts/april 1928 - orkestret blev aldrig til noget. Bigum og Skouby var kun 'gæster' i denne sammenhæng. Fra venstre: Ukendt tysker, pno. Carl Bigum, gtr/bjo. Axel Skouby, tpt/vln. Harry Fridolin Andersen, dms. Johannes Lund, ten. Charles Høeg, as/leder.

Jeg deltog i min første radiotransmission i 1927. Det var med en italiener ved navn Carlo Minari. Han havde ingen blæsere og skulle bruge to trompeter til udsendelsen, som skulle udsendes fra 'Forsthaus', der lå i Potsdamer Strasse. Jeg kendte den hollandske trompetist Louis de Vries og fik ham med på jobbet. Som tak tog han mig med til gramfonoptagelse hos Tri-Ergon selskabet.

LBR: *Det vides desværre ikke med hvem, men tidspunktet taget i betragtning kunne det være med Kapelle Herbert Glad (pseudonym for Herbert Fröhlich, født i Gansk 1901), der i løbet af maj-august 1927 indspillede for Tri-Ergon. Orkestret indspillede bl.a. en velfunderet udgave af Jelly Roll Mortons 'Black Bottom Stomp'.*

T.v.: Jazz-Orkester Carlo Minari (CM er violinisten) i Berlin (dette foto fra 'Palais de Danse' ca. april 1925). Stortrommens påskrift gengiver et udtryk anvendt om Montmartre kvarteret i Paris, og må skyldes lokationens franske navn. T.h.: Levie 'Louis' de Vries (1905-35).

Jazz Orchestra Carlo Minari indspillede plader i Berlin i 1925 og 1930, hovedsageligt med italienske musikere - men udvidede ofte besætningen med løse folk. Carlo Minari stod vistnok også for en del radiotransmissioner i Berlin, de sidste formentlig 30. august og 6. december 1931 - i mellemtiden havde han været tilbage i Italien og gødet vejen for engagementer i San Remo de næste par år.

Omkring 1931-32 begyndte det at blive vanskeligt for alle udenlandske musikere at få fornyet/forlænget arbejdspapirer i Tyskland, og selv om man havde de rette papirer, lagde myndighederne i de forskellige byer

større og større hindringer i vejen - som kun kunne løses med bestikkelse. Ofte indkasserede de stedlige politimyndigheder bestikkelsen, men udlod ikke desto mindre at udstede de nødvendige tilladelser. Det var f.eks. en lettelse for Kai Ewans og Peter Rasmussen at kunne rejse hjem i 1932 til langvarige og faste engagementer i Danmark hos Julian og Tuxen - det samme gjaldt for Skouby og Berthel Skjoldborg m.fl.

Im September 1927 wurde die Düsseldorfer „Jungmühle“ mit der Kapelle José Melzak wiedereröffnet. Im November des Jahres war die Kapelle unverändert bzw. erneut in der Jungmühle engagiert; in dieser Zeit wirkte die Kapelle Melzak mit den Kapellen von Eric Borchard, Georges Boulanger, Bernard Ette, Julian Fuhs, Carlo Minari, Efim Schachmeister und Marek Weber an der Kroll-Redoute im Berliner Opernhaus am Platz der Republik mit.

Am 10. Februar 1928 spielte das Orchester auch auf der Künstlerredoute des Vereines für Deutsches Kunstgewerbe. Während des Sommers 1928 gastierte die Kapelle Melzak, u.a. mit dem Dänen Axel Skouby (Trompete), Joe Bund (Geige) und dem Bulgaren Sam Rodriguez (Tenor-Saxophon, Akkordeon), in Binz auf Rügen.

I 1929 var jeg med på to sejladsere til New York med passagerskibet M.S. 'Bremen'. Kapelmesteren var Charlie Schick - han var fra Wien - spillede glimrende accordion. Førsteviolin og Eb-alt hed Ernö Walter, B-tenor og cello var hollænderen van der Claude. Jeg håndterede selv trompet og andenviolin. Pianisten hed vistnok Hans "Baby" Neukum. Jeg husker ikke, om der var trommer med? I New York hørte og så jeg blandt andre Louis Armstrong og Cab Calloway.

LBR: Charles Schick var også guitarist - og arbejdede omkring 1926-27 en del sammen med pianisten Fred Ross. Ud over Tyskland rejste alle disse gæstende musikere/bands i et utal af konstellationer rundt til en vrimmel af korte/hurtige engagementer i såvel Polen, Østrig, Tjekkoslovakiet som - i mindre udstrækning - Italien, Schweiz, Holland, Belgien og Frankrig. Men Tyskland var så at sige base for hovedeksistensen/-indtjeningen.

„M.S. Bremen III“ afgik på jomfrurejse den 16. juli 1929 Bremerhaven-New York (bygget 1927-29 for Norddeutscher Lloyd. Hurtigsejlende turbineskib med 4 skruer. Plads til 2.228 passagerer fordelt på 1., 2., turist- og 3.-klasse). Skouby har formentlig tidligst været i New York fra begyndelsen af oktober 1929 - og vel så én gang til omkring begyndelsen af november - da han efter alt at dømme ikke var med på de allerførste sejladsere. Calloway havde i 1929 ikke eget band, men var netop om sommeren kommet til New York for at være sanger i revyen "Hot Chocolates". Derefter var han front man for "The Alabamians" på "Savoy" fra oktober 1929.

Da vi kom hjem fra det sidste togt, traf jeg pianisten Erwin Heinz, som havde været med på M.S. 'Bremen' før jeg kom til. Han spurgte, hvad jeg lavede og jeg svarede: "Ingenting!". "Så kan du komme med os, vi spiller i 'Delphi Palast'..." - men jeg husker ikke orkestrets navn

'Delphi' (1928-43) var et berømt film-, jazz- & dansepalads, Kantstrasse 12A, Berlin.

Da dette engagement udløb, kom Heinz og jeg med en amerikaner ved navn (*William*) 'Billy' Barton; han havde været hos Marek Weber, men dannede herefter sit eget orkester, som havde engagement i 'Villa d'Este'. Barton boede i Kaiserallee sammen med en engelsk jødinde, hvem han dog ikke var gift med. Besætningen i Bartons orkester var: Barton, alt/bas-sax/violin (amerikaner). Louis Neuert, ten (hollænder). Fritze Sommer, alt (tysker). Erwin Heinz, piano (tysker). Werner Jacobs, bas (tysker). Ted Düveke/Tabor Divekey, guitar (amerikaner). Paul D'Hondt, førstetrompet (tysker). Axel Skouby, andentrompet/violin (dansker). Erhard Krause, trombone (tysker). "Hanko", trommer (hans bror var orkestrets manager).

William 'Billy' Barton

Villa d'Este 1928 (1889-1943). Beliggende Hardenbergstrasse 22-24, gennem årene med forskellige lejemål

I 1930 mindes jeg yderligere 14 dage med et orkester i Dresden, et sted som hed (*Gasthof*) 'Weisser Hirsch'. Samme år var jeg også med Dajos Bela på tourné, og jeg var fast assistent hos Barnabas von Gezcy ved alle hans radiotransmissioner.

Efteråret 1930 var jeg på tourné med Julian Fuhs. Undervejs traf jeg min senere kone i Frankfurt, hvor hun var ansat på teatret.

Jeg var med på en hel del grammofonoptagelser dengang. Det var jo tit sådan, at mange orkestre blev forstærket til optagelser, hvorfor man stod og manglede folk til de ekstra instrumenter. Jeg var blandt andre fast hos Barnabas von Gezcy, når han skulle indspille. Jeg husker en bestemt optagelse, hvor Gezcy skulle spille en solo og gik i stykker hver gang. Han ødelagde 8 voksplader i rap, så der til sidst fra teknikken blev råbt: "Nu må de gerne tage dem sammen, Herr Gezcy!"

Ligeledes var jeg nogle gange med hos Tri-Ergon. Men det gjorde ikke så meget, hvis vi spillede forkert dér, for de var begyndt at optage på bånd, hvorved de kunne klippe passager sammen. Jeg husker to numre for Tri-Ergon, "Sonny Boy" og "Doll Dance". Hvem der var kapelmester på optagelserne, erindrer jeg ikke helt - jeg mener, at han var ungarsk jøde og senere flygtede til Sverige, hvor han også døde.

Jeg har også indspillet plader med (Adolf) Ginsburg, Dajos Bela og Julian Fuhs, men vist ikke med Billy Barton.

LBR: Den formentlig eneste indspilning, der findes på Tri-Ergon af "The Doll Dance", er den her afbildede med Jazz-Kings. Dette band går for at være en Bernard Etté-gruppe med musikere fra hans orkestre. Men der er stor usikkerhed om besætningen, kun enkelte navne er kendte. Det kunne være her, at Skouby medvirker.

Julian H. Fuhs orkester, ca. november/december 1930. Fuhs bærer ikke hat. Nummer 2 fra højre (i baggrunden) ligner Skouby meget - men det vides ikke med sikkerhed. Fuhs var af jødisk afstamning, og måtte i 1936 emigrere til USA - hvor han ikke havde succes.

LBR: En række musikere, mindre kendte som kendte, tilpassede bedst muligt deres navne/identitetspapirer efter tidens udvikling. F.eks. hed Dajos Bela (russisk jøde, født i Kiev 19.12.1897) i virkeligheden Leon Golzmann. Han ændrede sit navn i ungarsk retning efter moderens afstamning, fordi romansk musik var populært i Tyskland. Men han måtte i 1933, som mange andre, flaks drage på udenlandsturné, endte i Buenos Aires i 1935, hvor han forblev resten af sit liv. Død 05.12.1978 i La Falda, Argentina. Det mest groteske var, at lige denne flugtvej til en ny verdensdel for musikere af jødisk afstamning også blev benyttet af nazister, da de år senere forsøgte at slette sporene efter sig selv og deres ugeringer.

Et andet forhold, der besværliggør eftersporning af de medvirkende orkesterbesætninger, er, at det ikke hos de tyske pladeselskaber var normal sædvane at journalisere enkeltvis musikernavne ved studieoptagelserne – der var simpelthen kontant afregning på stedet, da begrebet royalties næsten aldrig blev taget i brug.

Endelig kan man i forbindelse med research konstatere, at betegnelsen 'Babylon, Berlin' ikke i dag ville have været tilstrækkeligt dækkende for selve den ufattelige arkitektoniske og kulturelle storhed (kontra den uhyggelige etiske depravering), hvis Berlin havde stået i sin oprindelige pragt à la 1932 og undgået WW2-udslettelse.

Det må have været en enorm omvæltning for Skouby at komme hjem til lille provinsielle Danmark, hvor selv de største forhold kun var blege afskygninger af 10 hæsblæsende, monumentale år i metropolen Berlin etc.

Med Barton var jeg imidlertid i 1931 på "Eden Hotel", hvor Heinz og jeg måtte overtage orkestret, da Barton og hans veninde ønskede at forlade Berlin (som følge af de politiske tildragelser og stramninger). Den 1. februar 1931 begyndte vi i "Café Dachgarten" hos restauratør Heinz Unger (ikke at forveksle med den kendte dirigent af samme navn), hvor vi vistnok afløste Sam Wooding.

LBR: Dette sidste kan ikke helt passe, da Wooding var på Danmarksturné og i Svendborg præcis den 1. februar 1931.

'Eden Hotel', Kurfürstendamm 243-247

Charlottenburg, Berlin

'Café Dachgarten', Hardenbergstrasse 29

Omkring 1932 blev fornyelse af arbejdstilladelser efterhånden vanskeligt. Kai Ewans ringede en dag i august og spurgte, om jeg kunne komme til København, da Erik Tuxen havde samlet et orkester, som skulle give deres første koncert den 15. august i Tivoli - og de stod lige og manglede en trompet. Jeg måtte dog meddele ham, at den 15. kunne jeg under ingen omstændigheder være fremme, da min afløser Joe Bund først kunne overtage min plads den 16. august.

Denne dag i 1932 forlod jeg Berlin for at vende tilbage til Danmark. Jeg var med Tuxens orkester i alle årene indtil han i 1936 kom til Radioen.

LBR: I 1932 var Skouby en tid - inden Tuxen blev fuldt aktiv - med en Kai Ewans gruppe i "Pigalle": Skouby, tpt. Peter Rasmussen, trb. Kai Ewans, alt. Winstrup Olesen, ten. Willy Jensen, vln. Leo Mathisen, pno. Erik 'Spjæt' Kragh, dms.

Angående Axel Skoubys år hos Tuxen, se kommende biografi om Erik Tuxen.

Fra "Pigall" 1932 (det senere 'Exalon' 1944-46), Frederiksberggade 38 (Strøget, nær Rådhuspladsen), København K

Tuxens Tuxedos, fra venstre: Willy Jensen, Leo Mathisen, Winstrup Olesen, Kai Ewans, Ingvard Jepsen, Erik Tuxen, Peter Rasmussen, Erik 'Spjæt' Kragh, Jørgen Fennild og Axel Skouby.

Kai Ewans' orkester i Hotel d'Angleterre, fra venstre: Gösta 'Smyket' Redlig, Axel Skouby og Peter Rasmussen - på et tidspunkt, hvor Erik Tuxen har holdt en pause som leder.

Fra venstre: Berthel Skjoldborg, Winstrup Olesen, Kaj Møller, Leo Mathisen, Kai Ewans, Thore Jederby, Erik 'Spjæt' Kragh, Peter Rasmussen, Axel Skouby, Gösta 'Smyket' Redlig. November 1934.
Jederby og Redlig (fra Arne Hülphers Orkester) midlertidigt medvirkende.

Fra venstre: Olof Carlsson, Axel Skouby og Peter Rasmussen. Ukendt anledning, men måske i Tuxen-sammenhæng mellem 9. maj – 15. august 1935. Eller Kai Ewans 1937.

Ewans overtog det meste af orkestret. Jeg var med Ewans fra 1936 til 1940, hvorefter jeg dannede mit eget orkester og turnerede over hele Danmark og efter krigen også i Sverige.

Axel Skouby med Erik Tuxen og hans Orkester

Axel Skouby med Kai Ewans og hans Orkester

Axel Skouby med Kai Ewans og hans Orkester (ovenfor på violin) i Scala-salen.

**RESTAURANT
VARNA
AARHUS**

Festlig Premiere i Dag

Ti nye Orkestre tager Varna i Besiddelse

AXEL SKOUBY
og hans Solistensemble
vender hjem efter flere
Aars Ophold i Udlandet for
at spille paa VARNA Re-
sten af Sommeren.

CHR. FILTENBORG
er Navn, der er kendt af
alle i Aarhus. Den populæ-
re Kapelmester spiller til
Frokst- og Dinerkoncer-
terne.

Trambus til Døren fra Kl. 11

Skoubys orkester hos Varna, Aarhus, fra 1. juli 1951

LBR: Skouby har indspillet plader med Erik Tuxen og Kai Ewans (kommende diskografier). Han medvirker især i 1930'erne også på en lang række optagelser i genrerne danse- og underholdningsmusik.

Skouby ca. 1955

Finn Ambus: . . . i forbindelse med indtjening af lommepenge kom så også Skouby ind i billedet; heller ikke her husker jeg hvordan. Tidsmæssigt må det have været efteråret 1957. Men det endte med, at jeg kørte til Næstved et par gange om ugen, hvor vi spillede på "Landsbyen" i Jernbanegade - det gik egentlig meget godt. Jeg havde dog svært ved at føle stolthed over det, vi præsterede. Ikke fordi kvaliteten i udførelsen manglede

noget, det var særdeles dygtige folk. Men repertoire!! "Klaus Jørgen" og lignende lå meget langt fra min interesse for jazz. En tango i ny og næ var det nærmeste, vi kom til rytmisk musik.

Vi var 5-6-7 medlemmer i Skoubys orkester. Da det var en kortere periode, lærte jeg ikke de andre at kende. Jeg ankom altid et øjeblik før, at vi skulle begynde, og kørte hjem ved 01-tiden før de andre, som altid lige skulle se, hvad der "stod på hylden". Denne kryptiske betegnelse viste sig at være udtryk for, hvor mange øl, der var tildelt orkesteret som følge af, at vi havde spillet melodier, der var bestilt af publikum (det siger også noget om repertoire). Den første aften var der 35 flasker øl. Jeg drak kun 1!

Besætningen var for det meste Skouby på trompet/violin, og dertil saxofon, klaver, bas og trommer. Som regel fem mand, somme tider dog udvidet til seks-syv mand.

LBR: Klaus-Jørgen – eller Klas-Göran – har Skouby nok hørt/lært i Folkeparkerne i Sverige fra Lill-Babs, der sang melodien noget før end den blev kendt med Grethe Sønck i 1960 i Danmark.

I 1963 var der ikke mere at bestille som musiker. Restauranterne havde ikke råd til levende musik og fjernsynet var blevet populært, så folk gik ikke længere meget i byen. Beat- og rockmusikken var ved at tage over, hvorfor jeg gik tilbage til mit gamle erhverv og startede egen malerforretning, som jeg drev til jeg gik på pension.

LBR: Axel Skouby døde den 8. august 1988 i København.

-000-

NOTE I, kilder/hjælp: Erik Wiedemann/'Jazz i Danmark'/Gyldendal 1982, Erik Wiedemann interviews, Wikipedia, Finn Ambus, Københavns Bymuseum, Gorm Valentin, Carl Bigum, FindaGrave.com, www.researchgate.net, Deirdre O'Connell, Centre Pompidou/Paris, Restaurant Valencias trykte program, Bundesarchiv/Berlin, Duncan P. Schiedt Collection/Smithsonian Institution/Washington D.C., Rainer E. Lotz & Ulrich Biller/Grammophon-Platten.DE,